

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 8P/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202038
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Irikovská
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719202038.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudkyňou JUDr. Annou Irikovskou vo veci starostlivosti súdu o mal. Y. S., J.. XX. XX. XXXX, bytom u matky zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov, matky: G. S., J.. X. XX. XXXX, G. G., Ľ.. Š. XX/XX, právne zastúpená JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Železničná 90/12 a otca: Z. S., J.. X. XX. XXXX, Y. G. S. XXX, Ž., o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Súd z v y š u j e vyživovaciú povinnosť otca na S.. Y. S., J.. XX. XX. XXXX zo sumy 99,58 Eur /3.000 Sk/ mesačne na sumu 350 Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, od 23. 7. 2019.

II. Nedoplatok na výživnom z titulu jeho zvýšenia za obdobie od 23. 7. 2019 do 31.12. 2019 na mal. Y. vo výške 1.324,80 Eur, je otec p o v i n n ý zaplatiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Vo zvyšku súd návrh matky z a m i e t a .

IV. Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7C/213/2003-14 zo dňa 28. 1. 2004 v časti o výživnom na mal. Tomáša.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23. 7. 2019 žiadala o zvýšenie výživného na mal. syna Y. zo sumy 99,58 Eur (3.000 Sk) na sumu 800 Eur s tým, že 400 Eur z danej sumy bude slúžiť na výživu a 400 Eur na tvorbu úspor. Návrh odôvodnila tým, že výživné na mal. Y. bolo určené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 7C213/03-14 zo dňa 28. 1. 2004 od 19. 2. 2004 vo výške 3.000 Sk mesačne. V čase poslednej úpravy maloletého mal dva roky, a ona bola na materskej dovolenke. Otec pracoval v Taliansku so zárobkom 20.000 Sk mesačne. V čase poslednej úpravy výživného matka aj otec mali vyživovaciú povinnosť aj vtedy k mal. J. J.. X. XX. XXXX, ktorá je už v súčasnosti dospelá. Matka uviedla, že otec od roku 2004 nad rámec určeného výživného sa žiadnym spôsobom nepodieľal na výchove a výžive syna. Od poslednej úpravy uplynulo viac ako 15 rokov a napriek tomu, že otcovi zanikla vyživovacia povinnosť voči dcére sám iniciatívne výživné nezvýšil. O syna sa otec vôbec nezaujíma. Maloletý Y. je žiakom 2. ročníka SPŠ v Pov. Bystrici a v súvislosti so štúdiom matka má zvýšené výdavky na cestovné vo výške cca 30 Eur, obedy cca 53 Eur, šk. potreby platí matka asi 10 Eur mesačne, poplatok ZRPŠ 30 Eur ročne, na stužkovú matka prispieva ročne 50 Eur, na výlety, exkurzie priemerne mesačne sa vynakladá 20 Eur. Synovi platí za mobil 20 Eur mesačne, hygienické potreby 20 Eur. Syn je alergik a mesačne na lieky dopláca 15 Eur. Synovi

mesačne dáva vreckové 80 Eur. Okrem toho na iné mimoškolské aktivity ako je kino, plaváreň mu priemerne prispieva sumou 20 Eur mesačne. Jej náklady na bývanie sú spolu 170 Eur mesačne vrátane poplatkov za energie. Takisto platí poisťku, daň za nehnuteľnosť 16,50 Eur mesačne, internet spoločne s TV uhrádza vo výške 27 Eur mesačne a okrem toho spláca úver 130 Eur mesačne. Matka uviedla, že jej príjem je cca 785 Eur mesačne. Od otca má výživné na syna Y. 99,60 Eur a poberá rodinné prídavky. Poukázala na to, že bez pomoci dcéry by zo svojho príjmu neodkázala pokryť všetky popísané výdavky a náklady. Ona nevlastní žiaden majetok na rozdiel od otca maloletého, ktorý sa podľa matky stal výlučným vlastníkom rodinného domu, pričom polovicu neskôr previedol na svoju partnerku. Otec dlhodobo pracuje v Taliansku s priemerným netto príjmom 2.400 Eur.

2. Matka k návrhu pripojila rovnopis rozsudku tun. súdu sp. zn. 7C213/03-14.

3. Otec sa k návrhu vyjadril podaním doručeným tun. súdu na pojednávaní dňa 11. 9. 2019.

4. Kolízny opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadril.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, písomného vyjadrenia otca, rozsudku tun. súdu 7C213/03, výsluchom rodičov maloletého, oboznámením správ o zárobku matky, dôkazov o zárobku otca, výpisom z účtu otca z 11/2009, 8/2010, 11/2011, 10/2012 a 5/2013, oboznámením sa s rozsudkom tun. súdu 8C287/2015-12, s lekárskymi správami o zdravotnom stave otca, s bankovými potvrdeniami, poisťnou zmluvou, dokladov o nákladoch na opravu auta, výpisu z X. Č.. XXXX H.. Ú.. G., kúpnu zmluvou zo dňa 15. 12. 2016 a zo dňa 29. 9. 2015, rozhodnutím OÚ Žilina o vklade I. XXXX/XXXX L. O. X. XX. XXXX, Č. I. L. X. XXXX H.. Ú.. K., X. XXXX, XXXX H.. Ú.. E. H., prehľadu výdavkov matky, dôkazov o platbách matkou, s lekárskymi správami o zdravotnom stave maloletého Y., so správami ÚPSV a R Žilina zo dna 6. 11. 2018, 3. 10. 2017, 10. 1. 2017, 16. 10. 2017, 20. 12. 2016, 18. 2. 2016 ako aj s ostatným dôkazným materiálom, výsluchom maloletého Y. a výsluchom dcéry J. a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Rodičia maloletého Y. boli manželia a ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom tun. súdu sp. zn. 7C213/03-14 zo dňa 28. 1. 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 2. 2004. Uvedeným rozsudkom bola zároveň schválená dohoda medzi rodičmi o úprave práv a povinností k mal. deťom S.: J. M. Y.Š. N. Y., Ž. J. S.. J. rodičia dohodli výživné 4.000 Sk (132,78 Eur), na mal. Y. 3.000 Sk (99,58 Eur).

7. Otec v písomnom vyjadrení poukázal na to, že nie je pravdivé tvrdenie matky, že od roku 2004 neprispieval nad rámec súdom určeného výživného s tým, že po prechode na Euro mal podľa rozsudku platiť výživné na obe deti 232,36 Eur a on dobrovoľne platil 331,94 Eur (10.000 Sk). O uvedenom predložil súdu výpisy z účtu z obdobia 11/2009, 8/2010, 11/2011, 10/2012. Otec uviedol, že taktiež nie je pravdivé tvrdenie matky, že sa o syna nezaujímal a nestaral, pretože aj keď pracoval v zahraničí v Taliansku, vždy medzi sezónami, keď bol na Slovensku, sa s obidvoma deťmi stretával, brával ich na výlety, dovolenky, kupoval im darčeky, ošatenie a všetko, čo potrebovali. Takúto starostlivosť zabezpečoval až do r. 2015, odkedy mu matka mal. Y.Š. začala brániť v styku s deťmi. Uviedol, že s dcérou sa stretával tajne, už bola dospelá, ale syna od r. 2015 nevidel. Cez dcéru sa na syna informoval a vedel o všetkých jeho študijných výsledkoch, koničkoch aj všetko o jeho zdravotnom stave. Poukázal, na to, že hoci v r. 2014 zostal nezamestnaný, vtedy a vrátil na Slovensko, nepodarilo a mu nájsť prácu, no napriek tomu stále platil nad rámec určeného výživného, t. j. sumu 331,94 Eur. Potom ako dcéra ukončila štúdium, jeho vyživovacia povinnosť k dcére bola rozsudkom tun. súdu 8C 287/2015-12 zrušená a to od 1. 9. 2015. Po tomto období začal poukazovať výživné určené súdom a to 99,60 Eur. Matka mal. ho nekontaktovala, že by potrebovala vyššie výživné. Uviedol, že sám má zdravotné problémy, od 1. 3. 2017 má diagnostikovanú poruchu srdca, vysoký tlak, lieči sa, musí dodržiavať prísnu nízkocholesterolovú nesolenú diétu, o čom predložil lekárske správy z 8. 7. 2019, 11. 3. 2017, 1. 3. 2017, prepúšťaciu správu zo dňa 14. 3. 2018 ako aj ďalšie lekárske potvrdenia o poškodení kolena. Jeho zdravotný stav ho obmedzuje pri hľadaní si zamestnania a keď sa mu nepodarilo zamestnať na Slovensku v r. 2017, vycestoval za prácou do Rakúska, kde pracoval 10 dní. následne od 9. 10. 2017 bol do 20. 12. 2017 nezamestnaný, evidovaný na úrade práce. V Rakúsku pracoval tiež koncom decembra 2017 do 24. 1. 2018, kde prácu ukončil z dôvodu úrazu na ľavom kolene. Od júna 2018 začal pracovať v Taliansku ako čašník. Do ukončenia sezóny do 31. 10. 2018 a v r. 2019 od 6. 4. 2019 do 31. 10. 2019. Nie je pravda, že by zarábal 2.400 Eur netto, jeho súčasný príjem je 1800 Eur netto aj s nadčasovými hodinami. Od začiatku roku 2019 zarobil 9.633 Eur, čo za 8 mesiacov predstavuje prieme mesačne 1.204 Eur. Po

odpočítaní jeho mesačných výdavkov mu ako vreckové zostáva 95 Eur, čo je o 15 Eur vyššie než má syn. Mesačne platí za ubytovanie 400 Eur spolu s nákladmi na energie s tým, že byt, v ktorom býva s priateľkou má prenajatý ona. Nájomné je 700 Eur bez energií a on jej prispieva polovicou. O platbe nájomného predložil doklad, z ktorého súd zistil, že sa jedná o platbu prevodcov N. - S.. Na stravu minie 300 Eur mesačne. Výživné platí 100 Eur mesačne, za dochádzanie do práce 80 Eur mesačne, telefón 20 Eur, telefón 10 Eur, lieky 10 Eur, drogéria 20 Eur, a na Slovensku platí elektrinu za dom v S.i 35 Eur, vodu 3 Eur s tým, že poukázal na to, že on na Slovensku nevlasťní žiadnu nehnuteľnosť a býva u priateľky. Jeho celkové náklady tak predstavujú sumu 980 Eur. Taktiež ročne platí komunálny odpad 18 Eur, okrem toho mesačne si platí zdravotnú poisťovňu 67 Eur, za daňové priznanie v Taliansku platí 50 Eur, za pracovné oblečenie, obuv ročne platí 350 Eur, musí nosiť vložky do topánok, v súčasnosti za ne platí 100 Eur. Taktiež platí ročnú poisťku 154 Eur na auto, za STK zaplatil 30 Eur, platí diaľničnú známku 50 Eur, 2x do roka jazdí na Slovensko, pričom cesta na Slovensko a späť do Talianska ho stojí 240 Eur. Takisto 2x do roka absolvuje vyšetrenia na Slovensku, čo je 20 Eur. Po prepočítaní na mesiac tieto náklady predstavujú sumu 131 Eur mesačne. Okrem nich má ďalšie výdavky za injekciu do kolena 65 Eur, doplatok dane v Taliansku za roky 2009-2013, 4.285 Eur, za údržbu auta v r. 2018 a 2019 spolu vo výške 2.226 Eur, čo spolu predstavuje sumu 6.576 Eur, ktorú sumu zaplatil zo svojich úspor. Otec poukázal tiež na to, že po rozvoде s manželkou celý 3-izbový byt aj so zariadením nechal manželke a deťom. Uviedol, že nie je pravda, že by bol výlučným vlastníkom rodinného domu a poukázal na to, že v súčasnosti nevlasťní žiaden nehnuteľný majetok na Slovensku. Potvrdil, že spoločne s priateľkou v r. 2012 začali na Slovensku stavať rodinný dom na pozemok si zobral úver v r. 2008, pričom polovicu pozemku previedol na svoju priateľku. 90 % nákladov na stavbu domu financovala jeho priateľka, pričom náklady boli cca 100.000 Eur a on sľúbil priateľke polovicu z týchto nákladov t. j. 50.000 Eur vrátiť, čo sa mu nepodarilo a preto sa dohodli s priateľkou, že od neho odkúpi polovicu časti domu s pozemkom.

8. Otec vo vyjadrení tiež poukázal na to, že matka maloletého Y. býva s priateľom v byte a má podozrenie, že o zvýšenie výživného žiada z dôvodu, aby mohla prispieť priateľovi na rekonštrukciu jeho domu. Predložil taktiež výpisy z LV o vlastníctve priateľa matky maloletého, nehnuteľnosti v K. M. I. H.. Zdôraznil, že matka nevie riadne hospodáriť, žije nad pomery, pričom od nákladov, ktoré na bývanie vykazuje matka, je potrebné odrátať časť sumy, ktorú by jej mal platiť jej priateľ.

9. Otec na pojednávaniach vypovedal, že odkazuje na svoje písomné vyjadrenie a zdôraznil, že v poslednom období pracuje len s príjmom 1.800 Eur mesačne a to v období od 6. 4. 2019 do 31. 10. 2019. Okrem toho v januári 2019 zarobil 691 Eur, medzitým bol nezamestnaný, nepodarilo sa mu nájsť prácu. Pracuje vždy sezónne, na Slovensko chodíva vždy len na mesiac až dva. Zostáva ja mimo sezónu často v Taliansku, pretože tam pracuje jeho priateľka a dom, v ktorom bývajú na Slovensku, keď sú v SR si vzhľadom na to, že nie je celoročne obývaný, môžu dovoliť platiť, pretože náklady sú veľmi nízke. Podľa jeho názoru, keďže pracuje len sezónne, jeho príjem ktorý deklaroval, je nutné prepočítať na rok, resp. 12 mesiacov, a teda v čistom mesačne zarába 1.050 Eur. Vzhľadom na náklady, ktoré má, je jeho štandard oveľa nižší. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že pracuje na hoteli, nezarobí ani na tringeltoch, z ktorých má max. sumu 70 Eur mesačne. Otec uviedol, že keďže nemôže používať svoje motorové vozidlo so slovenskými značkami na dochádzanie do práce, tak oficiálne počas výkonu práce býval v hoteli, za čo mu zo mzdy bolo zrážané aj za ubytovanie a stravu. V skutočnosti však denne dochádzal 12 km do bytu, ktorý má prenajatý priateľka, s čím má zvýšené náklady na cestovné. V r. 2018, keď pracoval na horskej chate, denne cestoval až 40 km a to v mesiaci december 2018 a január 2019.

10. Matka prostredníctvom právnej zástupkyne poukázala na to, že vzhľadom na poslednú úpravu výživného v r. 2004 došlo k podstatnej zmene pomerov, predovšetkým na strane maloletého, ktoré v súčasnosti podľa prehľadu, ktorý matka predložila predstavujú sumu 331 Eur. Od poslednej úpravy matka musela riešiť aj zhoršenie zdravotného stavu syna, ktorý navštevuje imunologickú ambulanciu v súvislosti s čím jej vzrástli náklady na lieky, cestovné na vyšetrenia a pod. Matka vypovedala, že priateľ jej prispieva na bývanie 200 Eur mesačne. Nebýva tam trvalo, prespáva tam 3 až 4 dni v týždni. Inak býva vo svojom byte. Matka uviedla, že spláca úver spolu 130 Eur mesačne a náklady na inkaso, nájom, životné poistenie, poplatky za komunálny odpad, dane, cestovné, internet ako aj poistenie dcéry Nikolý u nej predstavujú sumu 489 Eur.

11. Svedkyňa J. S., dcéra rodičov mal. Y. vo svojej výpovedi uviedla, otec sa dlhodobo nestretáva s mal. Y. nie preto, že by styku otca s maloletým bránila matka. Ona sa s otcom stretávala a ako dospelá nemusela o tom hovoriť matke. Od otca vie, že spolu s priateľkou stavali rodinný dom na výstavbe

ktorého sa podieľali rovnako. Otec jej sám o tom hovoril. Podľa jej vedomostí otec na Slovensku býva cca mesiac a pol. Potom žijú spolu s priateľkou v Taliansku v prenajatom byte. Podľa jej názoru otec je schopný nájsť si prácu, pretože má dosť skúseností, hoci je pravda, že má aj zdravotné problémy, ktoré ho v tomto smere limitujú. Tiež je pravda, že pracovný trh je teraz determinovaný tým, že je veľa prisťahovalcov, ktorí sú ochotní pracovať aj za menej peňazí. Uviedla, že ona v súčasnosti pracuje vo Švajčiarsku s príjmom 3.600 frankov mesačne. Uviedla, že keď pracovala v Rakúsku na tringeltoch mávala 1000 až 1500 Eur mesačne. V hoteli tringelty bývajú nižšie, sú okolo 500-600 Eur mesačne v Rakúsku. Aká výška tringeltoch je v Taliansku nevedela uviesť.

12. Mal. Y. vypovedal, že s otcom sa nekontaktuje od dovolenky v Chorvátsku v r. 2015, kedy sa nepohodli. Otec najskôr ešte vyvíjal snahu stretnúť sa s ním, on však jeho návrhy na stretnutie odmietal. Bolo to jeho rozhodnutie a potom už otec sa o stretnutie s ním ani nesnažil. Uviedol, že v škole síce nechodí na obedy, ale tento si kupuje za čo platí okolo 2,00 až 2,40 Eur denne. Mama mu dáva vreckové 80 Eur mesačne mimo toho, čo mu dáva na obedy. Berie pravidelne lieky na alergiu vždy pol roka a pol roka neberie. Na lieky mama vynakladá asi sumu 10 Eur mesačne. Na stužkovú platí 50 Eur ročne, telefón mu platí matka 24 Eur, tak vysoký paušál potrebuje z dôvodu, že potrebuje mať prístup na internet, lebo škola im zadáva úlohy cez internet. Mama mu kupuje oblečenie každé dva mesiace, čo je cca 100 Eur. Na cestovnom každý týždeň si dobíja kartu sumou 5 Eur, pričom týždenne precestuje asi 7-8 Eur. Uviedol, že otec od posledného stretnutia mu nič nekupuje, neposiela mu darčeky. Uviedol, že s mamou býva v 3-izbovom byte, v ktorom v súčasnosti cca pol roka žije mamin priateľ, ktorý je t. č. na PN.

13. Otec maloletého opätovne zdôraznil, že o syna sa zajímal a ako dôkaz o to tom predložil jeho fotografiu z r. 2019, ktorú si zabezpečil od svojej dcéry. Skutočnosť, že v minulosti sa zaujíma o deti otec deklaroval predložením fotografií z r. 2005 až 2008, 2014 ako aj videonahrávku z oslavy 18-ich narodením dcéry v byte jeho priateľky, kedy syn zároveň oslavoval 11 rokov, t. j. video z r. 2013. Taktiež predložil fotografiu z menovky na byte matky maloletého ako dôkaz o tom, že v danom byte býva aj jej priateľ.

14. Z rozsudku tun. súdu sp. zn. 7C/213/03-14 zo dňa 28. 1. 2004 súd zistil, že v čase určenia vyživovacej povinnosti matka bola na materskej dovolenke s rodičovským príspevkom 3.790 Sk (125,80 Eur). Otec v tom čase pracoval v Taliansku a podľa jeho vlastného vyjadrenia dosahoval príjem 20.000 Sk (663 Eur).

15. Z dôkazov predložených otcom súd zistil skutočnosti uvádzané otcom t. j. príjem za apríl 2019 mal vo výške 1.454 Eur a za máj až august 2019 vo výške 1.800 Eur mesačne s tým, že otec potvrdil, že s týmto príjmom pracoval až do 31. 10. 2019. Za obdobie od 20. 12. 2018 do 6. 1. 2019 otec dosiahol príjem 691,33 Eur.

16. Z daňového priznania za r. 2018 súd zistil priemerný príjem 1.175 Eur vychádzajúc z priznaného základu dane 14.104,61 Eur.

17. Zo správ ÚPSV a R Žilina vyplýva, že otec maloletého bol do evidencie uchádzačov o zamestnanie zaradený 1. 2. 2016, 9.10. 2017, 28. 12. 2016 a 1. 11. 2018 s tým, že vyradený bol z evidencie 20. 12. 2016, 29. 9. 2017.

18. Z kúpnych zmlúv predložených otcom súd zistil, že dňa 29. 9. 2015 otec mal. Y. predal svojej priateľke M. N. polovicu zo svojich podielov v pozemkoch zapísaných na X. Č.. XXX M. X. Č.. XXX I. H.. Ú.. S. za sumu 14.999 Eur a dňa 15. 12. 2016 predal svojej priateľke zostávajúce svoje podiely za cenu 1 Euro. Predmetom prevodu nebola polovica rodinného domu ako tvrdí otec, čo otec vysvetlil omylom pri spisovaní kúpnej zmluvy s tým, že v súčasnosti bude spísaná kúpna zmluva aj na predaj jeho podielu v dome jeho priateľke z dôvodu, že jej nevrátil dlh.

19. Práv. zástupkyňa matky poukázala na to, že otec ani v priebehu konania nekontaktoval syna, nedoniesol mu žiadne darčeky, nesnažil sa s ním stretnúť a to ani v čase, keď fotil menovku na byte. Je teda zrejmé, že nemá záujem o syna. Poukázala na to, že od poslednej úpravy uplynulo viac ako 15 rokov, pričom otec dlhodobo pracuje v Taliansku, v súčasnosti deklaruje príjem 1.800 Eur, je teda zrejmé, že takýto príjem by mohol dosahovať stále. Jeho možnosti a schopnosti sú teda ďaleko vyššie ako otec deklaruje. V opačnom prípade by v zahraničí nepôsobil a pracoval by na Slovensku, kde by mohol dosahovať vyšší príjem napr. v spoločnosti Continental, kde je priemerný zárobok 1.400 Eur.

Potreby syna od poslednej úpravy vzrástli a syn je výživou odkázaný nielen na matku ale aj na otca a pokiaľ si otec dovoľí platiť za byt v Taliansku, hoci ubytovanie a stravu má u svojho zamestnávateľa, tak je zrejmé, že všetko robí len špekulatívne, aby nebol preukázaný jeho skutočný príjem.

20. Práv. zástupkyňa matky tiež namietala, že pokiaľ otec predkladal pracovné zmluvy, tak z nich je zrejmé, že mohol by otec zarábať tak, ako tvrdila aj jeho dcéra, 2.000 Eur mesačne. Mohol by sa zamestnať celoročne tak, ako jeho priateľka. Poukázala na to, že otec sa absolútne nezaujíma o syna, či je zdravý, či matka má z čoho zabezpečiť mu všetko potrebné. Je logické že od poslednej úpravy vysoko vzrástli náklady a preto návrh matky je v celom rozsahu dôvodný.

21. Otec poukázal na to, že na Slovensku sa mu nepodarilo zamestnať, prácu našiel v zahraničí v odbore, ktorý však nie je vyučený, pričom má zdravotné problémy, čo mu zhoršuje šancu sa riadne zamestnať. Uviedol, že ovláda taliansky aj nemecký jazyk, avšak väčšinou je dopyt po čašníčkami a nie po čašníkoch. V čase určovania výživovacej povinnosti v r. 2004 pracoval minimálne 10 mesiacov v roku, a to v luxusnom 4-hviezdičkovom hoteli, v ktorom mal aj ubytovanie a ďaleko vyšší príjem.

22. Kolízny opatrovník poukázal na skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného uplynulo 15 rokov, a teda náklady na výživu a potreby maloletého syna neprimerane vzrástli. V súčasnosti mal. Y. je žiakom 2. ročníka strednej školy a matka má zvýšené výdavky na syna aj v súvislosti s návštevou tejto školy ako aj s jeho zdravotným stavom, keď dieťa preukázateľne navštevuje alergologickú ambulanciu. Mal. Y. je starší, vyspelejší a preto doporučili zvýšiť výživné primerane potrebám ako aj majetkovým a finančným pomerom otca.

23. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie výživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

24. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju výživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

25. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

26. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

27. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

29. Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že od poslednej úpravy výživného uplynulo viac ako 15 rokov, a teda jednoznačne došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane mal. dieťaťa, ktorý v čase poslednej úpravy mal 2 roky, v súčasnosti je žiakom 2. ročníka strednej školy, má 17 rokov, a teda logicky od poslednej úpravy nepomerne tieto náklady na výživu, ošatenie, voľnočasové aktivity, na zdravotné zabezpečenie vzhľadom na to, že je alergik nepomerne vzrástli, a teda táto zmena pomerov je podstatná, keď mal. Tomáš je fyzicky starší, vyspelejší. V podstate sa jedná o mladého muža, kedy aj náklady na oblečenie, obutie, hygienu, kozmetiku sú nepomerne vyššie ako u malého dieťaťa. Takáto podstatná zmena pomerov jednoznačne svedčí tomu, aby bolo výživné zvýšené.

30. Zmenu pomerov nastala aj na strane rodičov. Matka v súčasnosti je riadne zamestnaná s priemerným mesačným príjmom 754 Eur oproti príjmu, ktorý dosahovala v r. 2004, kedy bola na materskej dovolenke. Je to podstatná zmena na strane matky, ktorá jej umožňuje zabezpečovať výživu a ostatné náklady svojho syna v nepomerne vyššej výške, než bola schopná v r. 2004. Taktiež zmena nastala v tom, že matke ubudla vyživovacia povinnosť voči dcére, ktorú mala vo svojej starostlivosti.

31. Zmena pomerov nastala aj na strane oca, ktorý v čase poslednej úpravy mal príjem 663 Eur mesačne, teda 20.000 Sk, ktoré uviedol, že zarobí prácou v Taliansku. V čase určenia vyživovacej povinnosti otca mal taktiež 2 vyživovacie povinnosti aj k dcére J., ktorá mu však zanikla k 1. 9. 2019 a to rozsudkom tun. súdu vzhľadom k tomu, že dcéra sa prestala pripravovať na svoje budúce povolanie a ukončila štúdium.

32. Je nesporné, že otec, hoci mal určenú vyživovaciu povinnosť spolu vo výške 232 Eur, platil cca 331 Eur mesačne, a to až do r. 2015. Toto výživné otec platil napriek svojim tvrdeniam, že nemal dostatok finančných prostriedkov, že často a dlhodobejšie bol nezamestnaný a len vďaka tomu, že napr. predal pozemok svojej priateľke, mohol si dovoliť naďalej platiť väčšie výživné, než mal. V tomto smere však súd upozorňuje na nezrovnalosť v tvrdeniach otca, keď na jednej strane tvrdí, že svojej priateľke dlhoval 50.000 Eur, ktorú sumu jej chcel vrátiť tým spôsobom, že by na ňu previedol svoj podiel v dome a na druhej strane, napriek existencii tohto dlhu, tej istej priateľke predáva za 14.999 Eur podiel zo svojich pozemkov. Keby skutočne priateľke nejakú sumu dlhoval, nebol by dôvod, aby jej pozemok predával, ale dlh by si bol započítal. Je nesporné, že napriek tvrdeniu otca, že je nemajetný, že je odkázaný len na svoj príjem, v súčasnosti 1.800 Eur mesačne, ktorý dosahuje však len po dobu 7 mesiacov v roku a tiež, že je odkázaný na svoju priateľku, ktorá v Taliansku pracuje celoročne a ho finančne podporuje. Z dokazovania vyplynulo, že otec maloletého je stále vlastníkom rod. domu v Q. S. v podiele 1/2-ica. Otec maloletého žiadnym spôsobom nepreukázal svoju snahu zamestnať sa aj mimo sezónu a skutočnosť, že podľa dôkazov pracuje len cca 7 mesiacov v roku, nemôže byť na ťarchu malol. syna. Nie je mysliteľné, aby si mohol otec dovoliť pracovať len časť z roka a tým odôvodňovať svoju neschopnosť platiť zvýšené výživné s poukazom na výdavky, ktoré má. Súd preto skutočnosť, že otec cca 5 mesiacov v roku nepracuje za situácie, že nepreukázal, že by mal záujem sa niekde zamestnať, že by mu oslovený zamestnávateľ neposkytol zamestnanie, tak súd uvedené vyhodnotil ako otcov ľahkovážny prístup k práci, ktorým sa vzdáva možného zárobku, a to napríklad aj len v minimálnej výške, ktorý by mohol dosahovať pokiaľ by sa zamestnal v SR, kde je minimálna mzda v súčasnosti 520 Eur. Vzhľadom na minimálnu nezamestnanosť v SR v rokoch 2018-2019 sa súdu vyjadrenie otca o tom, že si nemohol nájsť na Slovensku žiadnu prácu a len sa zaevidoval na úrade práce ako nezamestnaný, javí ako vyjadrenie účelové. Je nesporné, že ak by otec pracoval sezónne 7 mesiacov za netto príjem 1.800 Eur a zvyšné mesiace, pokiaľ by pracoval len za minimálnu mzdu, ktorá je v SR 520 Eur, tak jeho priemerný mesačný príjem by bol cca 1.300 Eur, z ktorého výživné vo výške 350 Eur sa súdu javí ako primerané. Primeranosť takto určeného výživného súdu posudzoval aj s ohľadom na situáciu, že otec nemal výživné zvýšené 15 rokov a posledné minimálne 4 roky na syna okrem výživného neprispieva ničím, a to ani svojou osobnou starostlivosťou ale ani inou formou, t. j. kupovaním ošatenia, obuvi, platenia voľnočasových aktivít synovi, školských potrieb a pod.

33. Pokiaľ otec poukazuje na náklady, ktoré má s autom, je nesporné, že aj podľa jeho vyjadrenia slúži nielen jemu ale aj jeho priateľke, a teda nie je možné tieto pričítať len otcovi maloletého dieťaťa. Jedná sa však o výdavky, ktoré otec vynaložil začiatkom roku 2018, pričom súd na účely výživného posudzuje jeho príjem za posledných 12 mesiacov od podania návrhu spätne, teda tieto výdavky ani súd nemusí posudzovať. Okrem toho výživné má vždy prednosť pred inými výdavkami, a preto na výdavky, ktoré nie je nevyhnutné vynakladať, súd ani nemusí prihliadať. Takisto súdu neuniklo, že otec má BMW, hoci tvrdí, že sa jedná o 13 ročné auto, napriek tomu však pokiaľ by bol otec v zlej fin. situácii, rozhodne by mal voľiť lacnejšiu alternatívu motorového vozidla, kedy by aj náklady na opravu boli podstatne nižšie.

34. Medzi náklady otec zahrnul aj náklady na bývanie, ktoré platí vo výške 400 Eur, avšak sám potvrdil, že oficiálne býva v hoteli, pokiaľ pracuje a má tam aj ubytovanie a stravu, a teda minimálne pokiaľ by tak aj skutočne býval, jeho príspevok na bývanie by mohol byť podstatne nižší a to aj o polovicu.

35. Účelové sa javí súdu aj konanie otca, keď bezplatne previedol na svoju priateľku svoj podiel v pozemkoch, pričom hoci tvrdil, že dlhuje priateľke 50.000 Eur, uvedenú skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázal a zostalo to len v rovine jeho tvrdení. Okrem toho otec pôvodne tvrdil, že bezodplatne prevádzal aj svoj podiel v dome, a len nepozornosťou sa stalo, že k prevodu týmto spôsobom nedošlo,

ale mieni tak v budúcnosti urobiť. Za situácie, že otec tvrdí, že po 15-ich rokoch nemá na to, aby zvýšil výživné na syna, je úmysel otca previesť svoj podiel v dome na svoju priateľku súdom považovaný za neakceptovateľný, pretože výživné má byť pre otca prvoradé a aj pri takýchto úkonoch má sledovať cieľ zabezpečiť všetko potrebné pre svoje dieťa. Taktiež za situácie, že otec s priateľkou sa dlhodobo zdržiavajú v Taliansku, na Slovensku trávia čas mesiac až dva v roku, je investovanie peňazí do výstavby takéhoto domu v čase, kedy otec tvrdí, že mal nedostatok finančných prostriedkov, za nerozvážne, zvlášť, keď otec si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti k synovi. Preto tvrdenie matky, že otec mieni prevod podielu v dome vykonať len s cieľom zabezpečiť, aby v budúcnosti z tohto domu jeho deti nič nemali, a aby dom zostal priateľke, za pravdepodobné.

36. Súd pri rozhodovaní o výživnom vychádzal, tak ako je vyššie uvedené hlavne z tej skutočnosti, že otec minimálne 4 roky si voči synovi okrem poukazovania súdom určeného výživného, si inak povinnosti neplní, o syna sa nezaujíma, nestretáva sa s ním, nekupuje mu darčeky, nezabezpečuje jeho ošatenie a neprispieva mu ani na školské či mimoškolské aktivity. Neobstojí tvrdenie otca, že styku so synom mu bránila matka, čo vyvrátil aj samotný syn Y., ktorý uviedol, že vzhľadom na zlú skúsenosť na poslednej dovolenke s otcom, už nemal záujem sa s otcom kontaktovať. Napriek tomu je súd toho názoru, že otec mal vyvinúť snahu o stretávanie sa s dieťaťom, čo však jednoznačne neurobil, nepožiadal súd o úpravu styku a pod. Podľa názoru súdu ani skutočnosť, že sa so synom nestretával nie je ospravedlnením pre to, aby zabudol na synove meniny, narodeniny, či darčeky pod vianočným stromčekom. Všetky tieto okolnosti ako aj skutočnosť, že od poslednej úpravy výživného uplynulo viac ako 15 rokov sú dôvodom na to, aby súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca. Vzhľadom na vek syna, jeho vyspelosť a potreby sa súdu určené výživné javí ako primerané s tým, že umožní dieťaťu zabezpečiť si nielen šk. potreby ale aj potreby pre kultúrne a iné mimoškolské aktivity. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na to, že v čase, keď otec zarábala 20.000 Sk, teda v čase poslednej úpravy, sám dobrovoľne prispieval na výživu detí polovicou svojho príjmu, čo znamená, že skutočne k príjmu otca je nutné pripočítať aj tzv. tringelty, ktoré sú s prácou čašníka štandardne spojené a zrejme práve tieto tringelty mu umožňovali prispievať na výživu detí viac. Napriek tomu, že odpadla povinnosť otca platiť výživné na staršiu dcéru, otec nie je ochotný platiť na syna dobrovoľne viac, resp. pripustil možnosť zvýšenia o minimálnu výšku, resp. vôbec.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené súd preto čiastočne návrhu matky vyhovel a určil vyživovaciu povinnosť vo výške ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Vo zvyšku uplatneného výživného súd návrh zamietol.

38. Keďže matka žiadala určiť výživné od 1. 9. 2018, pričom nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať výživné späťne. Takýmto dôvodom nemôže byť tvrdenie matky, že výživné nebolo dlhodobo zvyšované, pretože nič nebránilo matke, aby si návrh na zvýšenie výživného podávala vždy pri podstatnej zmene pomerov, kedy by bolo odôvodnene zvýšenie výživného. Z uvedeného dôvodu preto aj v časti uplatneného nároku na zvýšenie výživného od 1. 9. 2018 súd návrh matky zamietol a výživné priznal až od podania návrhu.

39. Keďže súd určil výživné od podania návrhu, otcovi vznikol nedoplatok z titulu jeho zvýšenia vo výške 1.324,80 Eur, ktorý nedoplatok za obdobie od 23. 7. 2019 do 31. 12. 2019 súd uložil otcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Považská Bystrica v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis, §127 ods. 1, 2 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a) až h) C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 C.m.p.).

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.